

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 220/09-41

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 20. januára 2010 v senáte zloženom z predsedu Rudolfa Tkáčika a zo sudcov Ľubomíra Dobríka a Jána Auxta prerokoval sťažnosť Ing. J. F., K., zastúpeného advokátkou JUDr. I. R., K., pre namietané porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice I v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 950/1999 po právoplatnosti nálezů Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 214/06 z 3. novembra 2006 a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo Ing. J. F. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice I v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 950/1999 po právoplatnosti

nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 214/06 z 3. novembra 2006 porušené bolo.

2. Ing. J. F. priznáva finančné zadost'učinenie v sume 1 500 € (slovom tisícpäťsto eur), ktoré je Okresný súd Košice I povinný vyplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

3. Okresný súd Košice I je povinný uhradiť Ing. J. F. trovy právneho zastúpenia v sume 292,38 € (slovom dvestodevät'desiatdva eur a tridsaťosem centov) na účet jeho právnej zástupkyne advokátky JUDr. I. R., K., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. III. ÚS 220/09-13 z 28. júla 2009 prijal sťažnosť Ing. J. F. (ďalej len „sťažovateľ“) podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie pre namietané porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Košice I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 950/1999 po právoplatnosti nálezu ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 214/06 z 3. novembra 2006.

Zo sťažnosti okrem iného vyplýva:

„Konanie sp. zn. 10 C 950/1999 vedené na Okresnom súde Košice I začalo na návrh sťažovateľa zo dňa 13. 9. 1999.

Dňa 3. 11. 2006 rozhodol Ústavný súd Slovenskej republiky nálezom sp. zn. III. ÚS 214/06-28 tak, že základné právo J. F. na prerokovanie veci bez zbytočných

prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie vecí v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v konaní vedenom Okresným súdom Košice I pod sp. zn. 10 C 950/99 porušené bolo, prikázal Okresnému súdu Košice I konať bez zbytočných prieťahov a priznal sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie a trovy konania.

Uvedený nález nadobudol právoplatnosť dňa 12. 12. 2006.

Ešte pred nadobudnutím právoplatnosti citovaného nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky, nariadil Okresný súd Košice I pojednávanie vo veci na deň 2. 2. 2007, a to na pojednávaní uskutočnenom dňa 22. 11. 2006. ...

Z doposiaľ uvedených skutočností a citovaných ustanovení právnych predpisov vyplýva, podľa názoru sťažovateľa nepochybne, že v konaní vedenom na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 10 C 509/1999, ktorého účastníkom na strane navrhovateľa je sťažovateľ, dochádza k pokračovacím prieťahom.

Okresný súd Košice I v predmetnom konaní nerešpektuje právoplatný nález Ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 214/06-28 zo dňa 3. 11. 2006, ktorý vo svojom druhom výroku okresnému súdu prikázal v predmetnom konaní konať bez zbytočných prieťahov.

Postupom okresného súdu nedochádza k odstraňovaniu prieťahov v konaní, ale naopak k ich jednoznačnému spôsobovaniu.

Napriek tomu, že právna zástupkyňa navrhovateľa oznámila súdu návrhy na doplnenie dokazovania už podaním zo dňa 22. 2. 2007, okresný súd nariadil znalecké dokazovanie až uznesením zo dňa 13. 3. 2008, teda bezmála po uplynutí 1 roka. Sťažovateľ len podotýka, že z priebehu konania bolo zrejmé, že k dohode o cene nehnuteľností medzi ním a odporkyňou nedôjde.

Napriek tomu, že už v podaní zo dňa 22. 2. 2007 právna zástupkyňa navrhovateľa navrhla zistiť cenu nehnuteľnosti ku dňu, ku ktorému znalec znalecký posudok vyhotoví s poukazom na judikát Rč. 11/2001, súd v okresný súd v uznesení, ktorým ustanovil znalca, tomu určil oceniť nehnuteľnosti ku dňu rozvodu manželstva účastníkov konania. Vzhľadom na to, že uznesenie o nariadení znaleckého dokazovania je uznesením, ktorým sa upravuje vedenie konania, sťažovateľ - navrhovateľ nemal možnosť proti nemu podať odvolanie. V súdnej praxi je jednoznačne vyriešená otázka, ku ktorému dňu sa určuje cena vecí

patriacich do BSM a to judikatúrou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky tak, že sa cena vecí určuje ku dňu, ku ktorému sa BSM vysporiadava.

Takto nariadené znalecké dokazovanie okresným súdom je teda absolútne bezúčelné a nesmerujúce k skončeniu pojednávania. Možno konštatovať, že napriek tomu, že od právoplatného nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky uplynula doba 2 rokov a viac ako 6 mesiacov, nebolo v konaní nariadené znalecké dokazovanie na ocenenie nehnuteľností, ktoré patria do BSM, sú predmetom konania a na ktorých cene sa účastníci konania nedohodli od začatia konania, teda od roku 1999.

Vzhľadom na nesprávne určenú dobu, ku ktorej sa malo vykonať ocenenie nehnuteľností, bude vo veci potrebné nariadiť nové znalecké dokazovanie. Zároveň ide o dokazovanie vo veci, bez ktorej konanie nemožno skončiť. Okresný súd však to nenariadil ani po podaní vyjadrenia vo veci zo dňa 8. 9. 2008, teda ani po uplynutí 9 mesiacov.

Zároveň sťažovateľovi nie je známy žiadny úkon, ktorý by okresný súd vykonal od 8. 9. 2008.

Okresný súd svojimi úkonmi nesmeruje k skončeniu konania efektívne, tak aby po mnohých rokoch trvania konania, teda bežne 10 rokoch, z toho od právoplatnosti nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky po 2 rokoch a takmer 6 mesiacoch bol odstránený nepretržite trvajúcí stav mojej právnej neistoty.“

Sťažovateľ uviedol, že v postupe okresného súdu vidí porušenie svojho základného práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru aj po rozhodnutí ústavného súdu č. k. III. ÚS 214/06-28 z 3. novembra 2006. Priznanie primeraného finančného zadost'učinenia v sume 3 000 €, ktoré žiadal od okresného súdu, odôvodnil tým, že dosiaľ vec nie je právoplatne skončená, čo u neho vyvoláva stav právnej neistoty.

Sťažovateľ žiada, aby ústavný súd v náleze vyslovil, že okresný súd v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 950/1999 porušil jeho základné právo podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, prikázal mu vo veci konať bez zbytočných priet'ahov a zaplatiť mu primerané finančné zadost'učinenie v sume 3 000 €, ako aj náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 438,57 € vrátane DPH.

Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadril okresný súd, zastúpený jeho predsedom, listom z 8. decembra 2009 sp. zn. Spr 2339/06, kde sa uvádza:

„Od vydania nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. III. ÚS 214/06-28 z 3. 11. 2006 tunajší súd vykonal vo veci tieto úkony:

Dňa 2. 2. 2007 sa uskutočnilo pojednávanie vo veci, ktoré bolo, na žiadosť právnych zástupcov účastníkov konania odročené za účelom predloženia ďalších písomných návrhov na doplnenie dokazovania.

Súd dňa 20. 2. 2007 odoslal právnej zástupkyňi navrhovateľa (sťažovateľa) písomné podanie odporcu z 12. 2. 2007.

Súd dňa 27. 2. 2007 písomne vyzval právnu zástupkyňu navrhovateľa (sťažovateľa) na predloženie ďalších návrhov na dokazovanie v lehote 7 dní. V ten istý deň súd nariadil termín ďalšieho pojednávania vo veci.

Ďalšie pojednávanie vo veci bolo dňa 11. 4. 2007 odročené na deň 16. 5. 2007 na žiadosť právnych zástupcov účastníkov konania, a to za účelom uzavretia mimosúdnej dohody o ďalšom nájme družstevného bytu.

Súd dňa 12. 4. 2007 písomne vyzval svedka Ing. J. J. na predloženie dokladu o dôvode jeho neúčasti na pojednávaní dňa 11. 4. 2007.

Na písomnú žiadosť právnej zástupkyne navrhovateľa (sťažovateľa) z 9. 5. 2007 súd dňa 11. 5. 2007 preročil termín pojednávania zo 16. 5. 2007 na 15. 6. 2007. V ten istý deň súd písomne vyzval právnu zástupkyňu navrhovateľa (sťažovateľa) na predloženie písomnej dohody o ďalšom nájme predmetného družstevnému bytu.

Ďalšie pojednávanie vo veci sa uskutočnilo dňa 15. 6. 2007, ktoré bolo odročené na deň 12. 9. 2007 za účelom predloženia špecifikácie zhodnotenia rodinného domu nachádzajúceho sa Za štadiónom 3 v Košiciach, právnym zástupcom odporkyne, v lehote 15 dní.

Na písomnú žiadosť právnej zástupkyne navrhovateľa (sťažovateľa) z 12. 9. 2007 súd dňa 12. 9. 2007 odročil termín pojednávania na deň 23. 11. 2007.

Súd dňa 17. 9. 2007 písomne vyzval právnu zástupkyňu navrhovateľa (sťažovateľa), aby súdu v lehote do 5 dní predložila doklad o dôvode neúčasti na pojednávaní dňa 12. 9. 2007.

Ďalšie pojednávanie vo veci sa uskutočnilo dňa 23. 11. 2007. Bolo odročené na neurčito za účelom nariadenia znaleckého dokazovania, ako aj za účelom predloženia zmluvy o pôžičke uzavretej medzi odporkyňou a Ing. A. D., písomnej špecifikácie splatenej pôžičky odporkyňou a o výške nesplatennej pôžičky ku dňu zániku manželstva účastníkov konania, právnym zástupcom odporkyne.

Súd uznesením č. k. 10 C 950/1999-280 z 13. 3. 2008, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 17. 4. 2008, nariadil znalecké dokazovanie za účelom určenia trhovej hodnoty rodinného domu a členského podielu družstevného bytu ku dňu právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva účastníkov konania.

Dňa 17. 3. 2008 sa súd telefonicky skontaktoval s ustanoveným znalcom za účelom zistenia adresy, na ktorú znalec žiada doručiť uznesenie a súdny spis.

Súd dňa 5. 5. 2008 odoslal súdny spis znalcovi za účelom podania znaleckého posudku.

Súd uznesením č. k. 10 C/950/1999-343 z 1. 8. 2008 rozhodol o znalečnom, ktoré rozhodnutie doručil znalcovi a právnym zástupcom účastníkov konania spolu so znaleckým posudkom, aby sa k nemu vyjadrili do 10 dní.

Spis bol dňa 27. 8. 2008 odoslaný na Krajský súd v Košiciach za účelom rozhodnutia o odvolaní navrhovateľa (sťažovateľa) proti uzneseniu Okresného súdu Košice I č. k. 10 C/950/1999-343 z 1. 8. 2008 o znalečnom.

Odvolaciemu súdu bol spis doručený dňa 5. 9. 2008.

Spis bol vrátený tunajšiemu súdu dňa 20. 11. 2009 spolu s uznesením Krajského súdu v Košiciach č. k. 4 Co/285/2008-360 z 15. 10. 2009, ktorým odvolací súd zmenil napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa.

Súd dňa 25. 11. 2009 odoslal rozhodnutie odvolacieho súdu č. k. 4 Co/285/2008-360 z 15. 10. 2009 znalcovi a právnym zástupcom účastníkov konania.

Samosudkyňa dňa 27. 11. 2009 nariadila termín pojednávania vo veci na deň 10. 2. 2010.

Súd dňa 3. 12. 2009 písomne vyzval súdneho znalca, aby mu do 7 dní písomne oznámil, či ceny nehnuteľností uvedené v podanom znaleckom posudku sú určené podľa cien platných k 17. 6. 1999 alebo podľa cien v čase vypracovania znaleckého posudku.

Po právnej stránke vec nie je náročná. Je však náročná po stránke skutkovej, nakoľko na objektívne zistenie skutkového stavu bolo potrebné nariadiť znalecké dokazovanie, navyše, právni zástupcovia účastníkov konania priebežne predkladali návrhy na ďalšie dokazovanie, ktorými sa súd musel zaoberať. Súd dvakrát odročil pojednávanie na žiadosť právnej zástupkyne navrhovateľa (sťažovateľa), dvakrát na žiadosť právnych zástupcov oboch účastníkov konania. Tieto skutočnosti značne prispeli k predĺženiu konania.“

Predseda okresného súdu uviedol v podaní z 8. decembra 2009, že netrvá na ústnom pojednávaní vo veci.

Právna zástupkyňa sťažovateľa uviedla v podaní z 15. decembra 2009, že netrvá na verejnom ústnom pojednávaní.

Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Sťažovateľ sa sťažnosťou domáhal vyslovenia porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, podľa ktorého „Každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov...“, ako aj práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov je podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (IV. ÚS 253/04).

Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni uvedený stav právnej neistoty.

Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou „odstránenie stavu právnej neistoty je podstatou, účelom a cieľom práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov“ (I. ÚS 24/03, II. ÚS 66/03, IV. ÚS 15/03), pričom „tento účel možno zásadne dosiahnuť právoplatným rozhodnutím“.

Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní okresného súdu došlo k zbytočným priet'ahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (II. ÚS 813/00, I. ÚS 20/02, III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02) ústavný súd zohľadnil tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje (1), správanie účastníka súdneho konania (2) a postup samotného súdu (3). Ústavný súd (obdobne ako Európsky súd pre ľudské práva) pritom prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa.

Pri vyhodnotení doterajšieho konania vo veci vedenej na okresnom súde pod sp. zn. 10 C 950/1999 podľa troch označených základných kritérií ústavný súd dospel k týmto záverom:

1. Predmetom konania vo veci vedenej na okresnom súde pod sp. zn. 10 C 950/1999 je vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov (ďalej len „BSM“), ktoré tvorí bežnú súčasť rozhodovacej činnosti všeobecných súdov a vec z právneho a skutkového hľadiska nevykazuje znaky náročnosti.

2. Pokiaľ ide o správanie sťažovateľa v preskúmvanej veci, ústavný súd zistil, že aj sťažovateľ, resp. jeho právna zástupkyňa prispeli k predĺženiu súdneho konania. Okresný súd odročil dve pojednávania (16. mája 2007, 12. septembra 2007) na žiadosť právnej zástupkyne sťažovateľa.

3. Tretím hodnotiacim kritériom, uplatnením ktorého ústavný súd zisťoval, či došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, bol postup okresného súdu. Ústavný sa zaoberal postupom okresného súdu v posudzovanej veci, a to nielen z hľadiska sťažovateľom namietaných (označených) období, ale aj z hľadiska celkového priebehu posudzovaného súdneho konania po právoplatnosti nálezu ústavného súdu č. k. III. ÚS 214/06-28 z 3. novembra 2006.

Zo spisu vyplýva, že 13. marca 2008 okresný súd ustanovil znalca pre účely zistenia trhovej ceny rodinného domu v katastrálnom území K. a trhovej ceny členského podielu týkajúceho sa družstevného bytu v K. Dňa 1. augusta 2008 okresný súd uznesením rozhodol o znalečnom. Dňa 6. augusta 2008 okresný súd vyzval právnych zástupcov účastníkov konania, aby sa vyjadrili k znaleckému posudku. Dňa 21. augusta 2008 podala právna zástupkyňa sťažovateľa odvolanie proti uzneseniu okresného súdu o znalečnom. Dňa 15. októbra 2009 Krajský súd v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) uznesením č. k. 4 Co/285/2008-360 zmenil uznesenie súdu prvého stupňa o znalečnom tak, že odvolaniu právnej zástupkyne sťažovateľa vyhovel.

Ústavný súd zistil, že v tomto súdnom konaní došlo k neefektívnej činnosti okresného súdu, v dôsledku ktorej došlo k zbytočným prietahom v súdnom konaní. K zbytočným prietahom došlo v období od 5. septembra 2008, keď bol spis predložený

krajskému súdu na rozhodnutie o odvolaní proti uzneseniu o znalečnom, do 20. novembra 2009, keď bol spis opäť doručený okresnému súdu (v trvaní 14 mesiacov). Keďže krajský súd zistil chybu v postupe okresného súdu pri vyčíslení odmeny znalcovi, dĺžku rozhodovania o tejto veci procesnej záležitosti ústavný súd chápe ako neefektívne konanie okresného súdu.

Ústavný súd preto po zvážení všetkých okolností pri hodnotení postupu okresného súdu, najmä s prihliadnutím na doterajšiu dĺžku konania a na skutočnosť, že konanie začalo ešte v roku 1999 a od nálezu ústavného súdu č. k. III. ÚS 214/06-28 z 3. novembra 2006 uplynuli ďalšie tri roky, dospel k záveru, že celková dĺžka konania takmer 10 rokov nemôže byť považovaná za zodpovedajúcu požiadavke konania bez zbytočných prieťahov a v primeranej lehote, ako to vyžaduje čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru. Nález ústavného súdu, ktorým boli zistené zbytočné prieťahy, bol vydaný 3. novembra 2006. Po tomto období bola činnosť okresného súdu neefektívna a v dôsledku toho okresný súd vec právoplatne ešte vždy neskončil a nenastolil právnu istotu vo veci. Ústavný súd dospel k záveru, že postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 950/1999 bolo porušené základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 výroku nálezu).

III.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva a slobody porušil, vo veci konal [podobne aj § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde]. Vo veci sp. zn. III. ÚS 214/06 už bol vydaný príkaz na konanie bez prieťahov 3. novembra 2006, ktorý je platný a účinný do právoplatného skončenia veci všeobecnými súdmi.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti žiadal priznať primerané finančné zadosťučinenie v sume 3 000 € proti okresnému súdu, poukazujúc najmä na celkovú doterajšiu dĺžku konania pred okresným súdom a na opakované prietahy zo strany okresného súdu.

Podľa názoru ústavného súdu nemožno spravodlivo žiadať, aby fyzická osoba čakala na výsledok konania o vyporiadanie BSM, ktoré nie je právoplatne skončené ani po 10 rokoch, a to aj napriek tomu, že v tejto veci už ústavný súd konštatoval zbytočné prietahy. U sťažovateľa oprávnene takýto postup okresného súdu vyvoláva stav právnej neistoty. Vychádzajúc z tohto pohľadu na pozíciu sťažovateľa, princípov spravodlivosti a spôsobu zavŕšenia ochrany základných práv sťažovateľa, ako aj z konkrétnych okolností tohto prípadu ústavný súd dospel k záveru, že finančné zadosťučinenie v sume 1 500 €, ktoré je okresný súd povinný zaplatiť v súlade s výrokom tohto nálezu sťažovateľovi, je primeraným zadosťučinením spojeným s porušením označených práv sťažovateľa. Pri stanovení výšky primeraného finančného zadosťučinenia ústavný súd zohľadnil aj to, že k predĺženiu doby konania okresného súdu prispela aj právna zástupkyňa sťažovateľa tým, že okresný súd musel dvakrát odročovať pojednávanie na jej žiadosť (bod 2 výroku nálezu).

Ústavný súd napokon rozhodol aj o úhrade trov konania sťažovateľa, ktoré mu vznikli v dôsledku právneho zastúpenia pred ústavným súdom advokátkou JUDr. I. R. Právna zástupkyňa sťažovateľa si v podaní z 15. decembra 2009 uplatnila trovy konania v sume 438,57 € vrátane DPH za tri úkony právnej služby (prevzatie právneho zastúpenia, sťažnosť, vyjadrenie z 15. decembra 2009). Základom na výpočet náhrady za úkon právnej služby je priemerná mesačná mzda zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky v prvom polroku 2008 v sume 695,41 € (20 950 Sk). Ústavný súd priznal sťažovateľovi (§ 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde) náhradu trov konania v sume 292,38 € (slovom dvestodevät'desiatdva eur a tridsaťosem centov) z dôvodu trov právneho

zastúpenia, a to za dva úkony právnej služby v hodnote po 115,90 € (príprava a prevzatie vecí a písomné vyhotovenie sťažnosti) zvýšené o 19 % DPH, pretože právna zástupkyňa sťažovateľa je platcom DPH. Ďalej ústavný súd priznal právnej zástupkyňi sťažovateľa dvakrát náhradu režijného paušálu po 6,95 € podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov. Ústavný súd vyslovil povinnosť okresného súdu uhradiť trovy právneho zastúpenia právnej zástupkyňi sťažovateľa. Ústavný súd nepriznal právnej zástupkyňi sťažovateľa odmenu za tretí úkon – vyjadrenie z 15. decembra 2009 k vyjadreniu predsedu okresného súdu z 8. decembra 2009, pretože išlo o úkon zo strany ústavného súdu nevyžiadaný, ktorý nevyžadoval ani osobitnú právnu prípravu (bod 3 výroku nálezu).

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 20. januára 2010